

ВИБІР ОПТИМАЛЬНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

асистент **Тимченко І.О.**,
студентка гр. М-31 **Перепека С.І.**
Сумський державний університет (Україна)

Інвестиційна стратегія підприємства відіграє важливу роль в процесі діяльності будь-якої компанії. Ринкові умови, що швидко змінюються, недосконалість та змінність законодавчої бази, інфляційні процеси та криза неплатежів, які характерні для українського сьогодення, вимагають гнучкого підходу до формування інвестиційної стратегії підприємств. Від ефективності інвестиційної діяльності залежать стан виробництва, положення і рівень технічного, вирішення соціальних і екологічних проблем.

Інвестиційна стратегія являє собою комплекс довгострокових цілей області капіталовкладень та вкладень у фінансові активи, розвитку виробництва, формування оптимальної структури інвестування, а також сукупність дій з їхнього досягнення. Для ефективної реалізації інвестиційної діяльності на підприємстві потрібно чітке уявлення про його загальну стратегію, оцінка обраної стратегії та виявлення в ній «вузьких місць».

Розробку інвестиційної стратегії підприємства потрібно розглядати, насамперед, як стратегію забезпечення його ресурсної бази для реалізації одного з конкретних варіантів розвитку підприємства. Складність формування інвестиційної стратегії підприємства полягає в тому, що її вибір пов'язаний з пошуком оптимального варіанта альтернативних проектів інвестиційних рішень, які відповідають меті підприємства і перспективам його інвестиційного розвитку. В цих умовах інвестиційна стратегія не є незмінною, а потребує перегляду та уточнення з врахуванням як змін внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства, так і того, що інвестиції завжди мають елементи невизначеності та ризику.

Відповідно до обраної стратегії інвестор оцінює альтернативні інвестиційні проекти, проводить їх техніко-економічне обґрунтування і відбирає найбільш перспективні, формуючи з останніх відповідні інвестиційні портфелі. Така інвестиційна стратегія, орієнтована на максимізацію прибутку, називається агресивною або активною. Керуючись агресивною стратегією можна отримувати максимальний прибуток, однак ця стратегія пов'язана з підвищеним ризиком. Тобто, чим більше віддача від інвестиційних вкладень, тим більше ризик втрати можливої вигоди.

Протилежно агресивній стратегії існує пасивна стратегія, при якій інвестор прагне забезпечити за рахунок інвестицій принаймні не погіршення показників своєї господарської діяльності. Інвестор, який вибрав пасивну стратегію, діє обережно, з огляду на всі можливі ризики і розподіляючи їх рівномірно між активами портфеля. Таким чином, пасивна стратегія не дає максимального прибутку, але натомість може гарантувати стабільність та страхує від значних втрат.

За сучасних кризових умов господарювання особливої актуальності набуває формування оптимальної інвестиційної стратегії підприємства. При виборі оптимальної інвестиційної стратегії необхідно керуватись такими, на нашу думку, головними критеріями:

- 1) інвестиційна привабливість запропонованих стратегією регіонів, галузей та ринків;
- 2) взаємоузгодженість та взаємозв'язок стратегічних цілей, завдань і програм;
- 3) низька чутливість стратегії до змін у зовнішньому середовищі (можливість максимально визначити чутливість до змін);
- 4) прийнятний часовий діапазон реалізації стратегії;
- 5) прийнятний рівень інвестиційних і фінансових ризиків;
- 6) адекватне ресурсне та організаційне забезпечення стратегії.

Розробка оптимальної інвестиційної стратегії підприємства покликана забезпечити безперервну інвестиційну діяльність у передбачених обсягах, найбільш ефективно використання власних і особливо позикових коштів та фінансову стійкість підприємства у довгостроковій перспективі.

Вибір оптимальної інвестиційної стратегії підприємства визначається рядом умов. Найважливішим з них є інтенсивність зміни чинників зовнішнього інвестиційного середовища. А саме, часті коливання кон'юнктури інвестиційного ринку, мінливість державної інвестиційної політики і форм регулювання інвестиційної діяльності в Україні не дозволяють ефективно управляти інвестиціями підприємства на основі лише раніше накопиченого досвіду і традиційних методів. Необхідною умовою стає використання адаптивного управління даною сферою діяльності та застосування деякої оптимальної інвестиційної стратегії. Іншою умовою є можливий перехід підприємства в майбутньому до нової стадії життєвого циклу. Кожній із стадій життєвого циклу підприємства властиві характерні рівень інвестиційної активності, напрямки і форми інвестиційної діяльності, особливості формування інвестиційних ресурсів, і саме оптимальна інвестиційна стратегія дозволяє заздалегідь адаптувати інвестиційну діяльність підприємства до майбутніх кардинальних змін можливостей його економічного розвитку. Таким чином, можна сказати, що інвестиційний процес веде до підвищення конкурентоспроможності, забезпечуючи підприємству стійкі позиції на ринку протягом тривалого періоду.